ADO DEN HAAG POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE **MAART 2021**

INTERVIEW REMCO BOERE

TRAINEN IN CORONATIJD

WANNEER GAAN WIJ HET EENS **GOED AANPAKKEN?**

WANNEER GAAN WIJ HET EENS **GOED AANPAKKEN?**

ADO Den Haag zit weer eens in een moeilijke hoek, sportief en financieel. Al vond ik de tendens van de verhalen in de media weinig genuanceerd. Onze grootaandeelhouder is nu onmachtig financiële verplichtingen na te komen en praat met kandidaat-kopers. Wij wachten op de uitkomst daarvan of zoeken naar eigen oplossingen.
Het staat er wel zo nuchter, maar iedere rechtgeaarde ADO-aanhanger wordt er knap zenuwachtig van. Eerst was maandag D-day, later vrijdag en vervolgens raak je het spoor bijster en blijf je in vertwijfeling achter. Communicatie over hoe de zaak er werkelijk voorstaat ontbreekt ten enenmale. Verhalen gaan alle kanten op, een eigen leven leiden met imago- en identiteitsschade tot gevolg.
Een enkele nuchterling stelt: ach, als het weer goed komt, is iedereen alles snel vergeten.
Nou, dat valt nog te bezien. Het is altijd de vraag wat de eigenaar in spe voor ogen heeft.
Wat, waarom en hoe gaat hij of zij het doen met de club? Natuurlijk, als ADO Den Haag kan doorgaan ben ik blij. Voorlopig en opportunistisch blij, wel te verstaan! Maar hoe en wat op langere termijn???
Ik geloof niet in promotionele prietpraat, maar wel in visie. Op voetbaltechnisch gebied bijvoorbeeld met een gedegen technisch en organisatorisch plan van duurzame aard. Geen omvangrijke kwantitatieve aankopen, maar uitgaan van een degelijke opleiding en bij voorkeur eigen kweek in het eerste met een enkele complementaire aankoop. En, in alle geledingen een topsportmentaliteit laten heersen.
Goed is niet goed genoeg, plafond verhogen, grenzen verleggen. ADO wil, nee moet winnen.
Dit is misschien abstract gesteld, maar ik bespeur die mentaliteit al jaren niet of nauwelijks meer op de club.

Ik heb die goede tijd wel gekend. Eigenlijk heeft ADO/FC Den Haag in mijn beleving in 1977 van die topsportmentaliteit (ongewild) afscheid genomen. De dag, waarop Herman Choufoer, Jan van Zee en Joop Eversteijn als bestuurders afscheid namen. Zij waren in mijn ogen met Eddy Hartmann en Gerard Slager de exponenten van het ADO/FC Den Haag, dat was begiftigd met topsportmentaliteit. Velen na hen deden hun best, maar zagen en deden het vaak anders. En belangrijk was ook, dat de invloed van het kapitaal steeds groter werd. En daarin kon ADO (FC) Den Haag niet mee. Maar ja, door allerlei ontwikkelingen ging het met de opleiding ook anders. Steeds minder ADO'ers hadden invloed op de filosofie van opleiden, derden dachten het te weten. Enkele oplevingen daargelaten werd het nooit meer zoals het was.
Goede ideeën kosten niets. De uitvoering vergt wel investering, maar behoeft niet altijd gigantische bedragen te kosten. Ontwikkeling van talent, passie en strijdvaardigheid op topsportniveau vragen niet om geld, maar om de juiste mentaliteit, tijd, geduld en ruimte. En dan moet ook een financieel beleid worden gevoerd waarbij de eigen broek eens kan worden opgehouden.
Wanneer gaan wij het nu eens goed aanpakken? Ik bid en hoop, dat investeerders in spe naar de goede raadgevers willen luisteren en vervolgens de juiste keuzes maken. Niet nu investeren en gisteren resultaat verwachten, maar bouwen zonder volledige overgave aan de ratrace die betaald voetbal heet. En uitvoerders, luisterend naar echte ADO'ers, die langer dan vandaag of gisteren aan de club zijn verbonden.

Frans Leermakers

ADO Den Haag Post Magazine maart 2021

Colofon
ADO Den Haag Post
is een uitgave van
HFC ADO Den Haag

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:
Jan-Hermen de Bruijn
Roeland Gelink
Roger Huygen
Marc Klaui
Jan Klijn
Frans Leermakers
Herman Lubsen
Ron Triep

Vaste medewerker:
Raymond Arkesteijn
(De Fotoschilder)

Grafische vormgeving:
Studio Blanco Haug

Foto's en illustraties:
ADO Den Haag
ADO Den Haag Vrouwen
KNVB
Herman Lubsen

Uit archieven van:
Remco Boere
Jan-Hermen de Bruijn
Marc Klaui
Jan Klijn
Frans Leermakers

Even relaxen in Libië.

OOK NA VELE OMZWERVINGEN OVER DE WERELD

‘HAAGSE PERIODE STAAT BIJ MIJ OP EXTRA’

VAN ZIJN **WELBESPRAAKTHEID** IS REMCO BOERE NOG NIETS VERLOREN. NAAST ZIJN GEVATTE REACTIES HEEFT DE **59-JARIGE VOORMALIGE GOALGETTER** VAN FC DEN HAAG EN VELE ANDERE CLUBS HEEL VEEL TE VERTELLEN OVER ZIJN **OMZWERVINGEN OVER DE GEHELE WERELD.** ‘ALLEEN IN NOORD-AMERIKA BEN IK NOG NIET GEWEEST. IK HAD NAAR DE VS GEWILD, MAAR VANWEGE MIJN VERBLIJF IN LIBIË KOM IK DAT LAND NIET BINNEN. MAAR JA, HEB JUIST VANMORGEN EEN AANBIEDING GEKREGEN OM IN **CANADA** TE GAAN TRAINEN. MISSCHIEN WORDT DAT WAT’.

Je zou verwachten, dat Remco Boere zich inmiddels gesetteld acht in het idyllisch rustige Zweedse Skinnskatteberg. ‘Het is hier wel onze toekomst. Ik woon hier al weer zo’n ruim tien jaar. Mijn twee zoons zijn hier geboren. Mijn vrouw, een Zwitserse, vindt het hier ook fijn. Wij hebben hier twee huizen, één in het dorp en één aan een meer, waar wij in de weekends verblijven. Ik werk op een school, waar ik meiden en jongens train. Daaruit is ook een mentorschap voortgekomen. In die hoedanigheid heb ik te maken met Arabische, Syrische, Libanese en Somalische jongeren. Mede vanwege mijn verblijf als voetballer en trainer in Arabische landen en ik daardoor de achtergronden ken en een beetje Arabisch spreek. Die jongeren kunnen in vele gevallen aardig voetballen, maar zijn weinig aan opleiding toegekomen. Hoewel ik dus hier in Zweden heel wat heb en al bijna zestig ben sta ik nog wel open voor een avontuur elders in de wereld. Het Midden Oosten heb ik inmiddels wel gehad. Is ook niet echt ideaal voor een gezin, maar Canada eventueel wel.’

Remco Boere, feest met Fons Groenendijk, na weer een doelpunt.

Meer bewust

Het reizen en trekken, dat hem bracht in alle hoeken van eigen land, België, Griekenland, Portugal, Libië, Abu Dhabi, Qatar, India, Noorwegen en Zweden, heeft Remco Boere puur van zichzelf. ‘Mijn ouders waren redelijk conservatief. Mijn vader ging hooguit op vakantie naar Noorwegen om te vissen. Mijn ouders woonden lang in Ouderkerk aan den IJssel, nu in Capelle. Mijn vader veranderde ook niet vaak van werkgever. Nou, ik daarentegen wel. En na mijn Nederlandse periode veelal in het buitenland. Al ben ik nog wel drie jaar terug geweest, bij FC Zwolle. Nederland mist mij niet. Tenminste, dat gevoel heb ik zonder een echte oorzaak daarvoor te weten. Ik voel mij bijvoorbeeld in Doha veel meer gewaardeerd dan in Nederland. Nu was ik vroeger eigenlijk alleen bezig met geld en mijn toekomst. In feite waardeerde ik nooit waarmee ik op dat moment bezig was. Nu ben ik mij dat meer bewust, sta ik er meer bij stil. Als ik tegenwoordig met mensen uit mijn Haagse tijd praat, besef ik welke indruk mijn tijd bij FC Den Haag op hen heeft gemaakt. Heb ik mij eigenlijk nooit echt gerealiseerd. Ik heb nog altijd

Scoren, scoren en nog eens scoren voor FC Den Haag.

geregeld contact met Martin Jol en Ben Tichem. Echt, FC Den Haag beschouw ik als de mooiste tijd uit mijn loopbaan. En de tijd in Griekenland, waar ik speelde voor Iraklis Saloniki.'

'Ach, die Haagse tijd. Het was zomer 1985. FC Den Haag zat in trainingskamp in Noorwegen ter voorbereiding op het seizoen. Ik kon naar Seiko Hongkong, samen met Martin Jol. Wij zouden naar Maleisië vliegen, waar Seiko op trainingskamp was. George Knobel was daar trainer. Zijn moeder werd toen ziek, aan wie hij alle aandacht moest schenken. Ging de zaak niet door. Belde Pim van de Meent in opdracht van Dé Stoop (toen voorzitter van FC Den Haag, red.). Ik moest naar Amsterdam komen en vervolgens stapte ik met Bram Rontberg, die aanvankelijk niet rondkwam met FC Den Haag over zijn contract, op het vliegtuig naar Noorwegen. Dé Stoop, een sterke man. Hij voelde zich niet bedreigd. Anderen voelden zich dat wel. En dan was hij nog sterker. Ja, die contractbespreking in Noorwegen was bijzonder. Stoop stelde, dat mijn reputatie omstreden was. Lastige jongen en zo. Toen reageerde ik: 'Nou, meneer Stoop. Kijk eens naar u zelf, u hebt in de bak gezeten. Vanwege die zwart-geldaffaire bij FC Amsterdam. Stoop lachte en zei: 'Remco, teken dat contract nou maar, wij zijn rond! Voor drie jaar!!!'

Sterk team, goed in balans

'Ik weet het, FC Den Haag had in Noorwegen al één wedstrijd gespeeld. Niet gescoord door gebrek aan scorend vermogen. Ik kwam, de eerste wedstrijd ging niet door vanwege het slechte weer, maar daarna maakte ik in Noorwegen alle doelpunten… Maar laten wij wel wezen: er was toen wel een sterk team, dat enorm goed in balans was. Met Martin Jol, Joop Lankhaar, Karel Bouwens, Heini Otto, de Leidse clan (Alfons Groenendijk, Ron de Roode, Marco van Alphen en ook René Stam, die in Leiden studeerde, red.), Edwin Purvis, Pablo Plak, die in de disco van het hotel groot opzien baarde met zijn breakdancekwaliteiten.

Al die jongens pasten precies in dat team. We waren in 1985-1986 zó véél sterker dan de rest van de eerste divisie. Ja, ongeslagen kampioen geworden en ik werd met Peter van Velzen van RKC topscorer met 28 doelpunten.'

'Inderdaad, bij Vitesse was ik in 1983-1984 ook topscorer van de eerste divisie, maar juist daar kende ik helemaal geen leuke, eerder een slechte periode. Ik was van Excelsior naar Roda JC gegaan, ging voor het eerst alleen wonen. Roda had met John Eriksen, Jim Calderwood, Leo Ehlen werkelijk een topteam. En daar kwam ik met mijn grote bek. Het team stond, ik kwam er niet tussen. Werd ik uitgeleend aan Vitesse. Een egoïstische keuze, dat werd mij ook verweten. Ik trok me er niets van aan. Ik wilde alleen maar scoren en dat deed ik ook. Werd trainer Leen Looijen ontslagen. Of beter de spelers gooiden hem er als het ware uit. Ik was daar totaal niet mee eens, maar de spelers gaven mij wel de schuld. Onplezierige tijd. Toen maar naar Cambuur overgegaan en vandaar naar FC Den Haag.'
'Na drie jaar FC Den Haag wilde ik weg. Makelaars kwamen met de ene na de andere fantastische aanbieding. Zelfs een hele dag met Rob Jansen in het Kurhaus gezeten op alles op een rijtje te zetten. Echter, ik kwam niet weg, Stoop vroeg te veel. Toen heb ik de kont tegen de krib gegooid. Inmiddels was Co Adriaanse als trainer aangesteld bij FC Den Haag. Ik weer praten, met Stoop erbij op zijn kantoor bij Starlift, in Voorburg. Werd mij een papier voorgelegd met de eisen van Adriaanse. Ik verscheurde dat papier en ben weggelopen.

Uiteindelijk ben ik voor – geloof ik – een miljoen gulden naar AA Gent gegaan. Die club had net een zwartgeldaffaire achter de rug. Ik kwam er tegelijk met René Vandereijcken, die later nog trainer was van FC Twente. Ik scoorde daar elf keer, ondanks het zeer verdedigende spel en vrijwel uitsluitend lange passen waar ik dan achteraan mocht. Er werd ook veel harder getraind dan ik gewend was. En veel zonder bal.'
Iraklis Saloniki heette Boere's volgende station. 'Het geld was er goed, de omgeving fantastisch en een goede coach, die mij per se wilde hebben. Derde geworden in de Griekse competitie, gekwalificeerd voor Europees voetbal. Vervolgens kreeg ik via Bob Maaskant een aanbieding uit Zwitserland. Servette of Grasshoppers, weet ik niet meer precies (FC Aarau, red). Ze zochten een kopsterke spits. Uiteindelijk ging Zwitserland niet door, de keus viel op René van der Gijp. Kwam ik vervolgens via een Portugees, die bij de KLM werkte, terecht in Portugal. Bij Gil Vicente, een satellietclub van FC Porto. Gil Vicente had een jong elftal, jeugdspelers van Porto.

De club zocht een aantal routiniers, dat met het jonge grut moest zorgen voor klassebehoud. Ik heb er zelfs voorstopper gespeeld tegen Magnusson, die Zweedse international van Benfica.'
'Vervolgens werd het tijd om terug te keren naar Nederland. Mijn kinderen uit mijn eerste huwelijk moesten naar school. Zou naar TOP Oss gaan, waar Piet Schrijvers toen trainer was. Contract lag klaar, huizen bekeken, ging de zaak ineens niet door. De club

IK TROK ME ER NIETS VAN AAN. IK WILDE ALLEEN MAAR SCOREN EN DAT DEED IK OOK.

had iemand anders gehaald. Dankzij Bob Maaskant kon ik vervolgens terecht bij FC Zwolle. Zijn zoon Robert speelde er. Mooi elftal toen, met Jaap Stam, Johan Hansma, Henk Timmer in de goal, Henri van de Vegt, Bert Konterman. Ben Hendriks was er trainer. Toen hij was ontslagen kwam Piet Schrijvers. Mijn laatste jaar bij FC Zwolle, want mijn relatie met hem was slecht. Hij voerde de regel in, dat spelers van het tweede in een andere, zeg maar kleedkamer 2 moesten. Op een zaterdagochtend was mijn kleding ineens in kleedkamer 2 neergelegd. Kwam Piet Schrijvers ineens schreeuwend die kleedkamer binnen. Ik wilde hem aanvliegen, spelers kwamen tussenbeide. Kon ik voortaan in Kampen, waar ik toen woonde, gaan trainen bij die hoofdklassers daar: DOSK of Go Ahead Kampen. En dan één dag in FC Zwolle. Dat wilde ik niet. Het was hij of ik.'

Trainerscursus

'Zo kwam een einde aan het tijdperk FC Zwolle, waar ik het aanvankelijk toch naar mijn zin had. Intussen had ik mijn trainersdiploma gehaald via die versnelde cursus voor profvoetballers. Ik begon bij zaterdag-hoofdklasser Nunspeet. Mooie ervaring om ineens aan de andere kant te staan. Als voetballer dacht ik alles te weten. Nou, ik kwam er snel achter dat trainer zijn echt iets anders is

Prijs in Midden-Oosten.

dan als speler. Ik ben Nunspeet ook dankbaar daar die ervaring op te mogen doen. Het doel was stabiliteit, niet heen en weer tussen hoofdklasse en eerste klasse. Dat is gelukt en ik leerde er veel.'

'Ik wilde verder met de trainerscursus, hogere diploma's halen. Maar die cursus ging niet door, omdat er te weinig kandidaten waren. Ricardo Moniz, die ik op de cursus had leren kennen, bracht mij in contact met het Midden-Oosten. Ik kon misschien naar Abu Dahbi. Ik voor een bespreking naar Hotel Krasnapolsky in Amsterdam. Kwam ik in de lobby Ronald de Boer en de broer van Peter van Vossen tegen. 'Wat doe jij hier?' vroegen zij. Ik vertelde over het mogelijke avontuur in Abu Dahbi. Maar dat contact verliep nogal chaotisch. Zou binnen drie dagen een aanbieding krijgen. Ik kreeg echter niets te horen. Toen kwam die aanbieding uit Qatar: het nationale team onder zestien! René Meulensteen, die daar toen zat bij Onder 18, ging naar Manchester United. Werd ik trainer van Onder 18! Weer later, de sjeik aan de lijn. Was ik ineens hoofdcoach van Al Jazira! Niet voor lang, hoor. Nee, Jan Versleijen werd aangesteld, een meer ervaren trainer.'

Stabieler leven

'Inmiddels had ik mijn nieuwe vrouw ontmoet. Een Zwitserse, twintig jaar jonger dan ik. We wilden een stabieler leven, de keus viel op Scandinavië. Kwam ik onder meer in Hammerfest terecht, tegen de Noordkaap aan. In de winter 24 uur donker, 's zomers 24 uur licht. Maar duur, dat leven daar! Zijn wij naar Zweden gegaan, waar wij nu elf jaar wonen. Rustig, stabiel, relaxt. Onze twee zoons zijn er geboren. Je merkt hier veel minder van corona. Geen mondkapjes, geen boa's en geen politie. De impact van corona is toch wel merkbaar. Mijn vrouw was werkzaam in de reisbranche. Dat werkt nu uiteraard niet met al die reisbeperkingen. Dus gaat zij nu werken bij de gemeente. Skinnskatteberg ligt 30 km ten noorden van de E4 die van Stockholm naar Oslo loopt. Nu ligt er nog wat sneeuw. Het is vijf graden onder nul, maar over een paar weken is het al weer tien graden boven nul. Dat kan snel gaan. Wij zitten ook heerlijk in de natuur, in de wildernis. Tussen wolven, beren, lynxen en elanden. Wel een verschil met Nederland, hoor. De mensen hier zijn ook veel rustiger. Het verschil merk je normaal gesproken al op Schiphol. Dat drukke, de stress. Zweden zijn niet zo zeer op confrontatie uit, dat competitieve hoeft voor hen niet per se.' 'Ja, ik volg ADO. Den Haag staat bij mij op extra. Omdat ik daar net als in Griekenland mijn mooiste periode beleefde. Zoals gezegd, ik heb regelmatig contact met Martin Jol. Met Mo Hamdi heb ik ook een keer gesproken. Jammer, wat er nu gebeurt met ADO Den Haag. Ik kan niet beoor-

LOOPBAAN REMCO BOERE

Begonnen in jeugd bij Spirit (Ouderkerk aan den IJssel)

Profloopbaan (als speler)

1981-1982 Excelsior (14 wedstrijden, 6 doelpunten)
1982-1983 Roda JC (9 wedstrijden, geen doelpunten)
1983-1984 Vitesse (31 wedstrijden, 27 doelpunten)
1984-1985 Cambuur (33 wedstrijden, 17 doelpunten)
1985-1988 FC Den Haag (85 wedstrijden, 52 doelpunten)
1988-1989 KAA Gent (15 wedstrijden, 6 doelpunten)
1989-1991 Iraklis Saloniki (37 wedstrijden, 11 doelpunten)
1991-1992 Gil Vicente (8 wedstrijden, 1 doelpunt)
1992-1996 FC Zwolle (92 wedstrijden, 35 doelpunten)

Als trainer

2001-2003 Nunspeet
2004-2003 Al-Jazira (Abu-Dhabi)
2005-2006 Al-Gharafa (Qatar)
2007-2008 Qatar O16, O 18 en hoofdcoach

Sterk, krachtig en hoog boven alles uittorent tijdens FC Den Haag-Wageningen.

2009-2011 Vasteräs (Zweden)
2011-2012 Köping FF (Zweden)
2012-2013 Al-Ahli (Libië)
2014-2015 Hammerfest (Noorwegen)
2016-2017 United Sport Club Kolkata (India)
2018-2019 Pathachakra (India)

Thuis in Zweden.

delen waardoor het komt. Ik kan wel adviseren, dat je een plan moet hebben om daaraan over een langere periode te werken. Je hebt niets aan investeerders, die aan scorebordjournalistiek doen, zoals Co Adriaanse altijd zei. Ik hoop, dat ADO Den Haag de kans krijgt om met een zak geld aan de slag te gaan. Voor de langere termijn…'

Nog niet met pensioen

'Ik voel, dat ik nog niet toe ben aan pensioen. Dat avontuur in Canada lijkt mij wel wat. Nu al terugkijkend op mijn leven, dan kan ik met recht zeggen een bevoorrecht mens te zijn. Nooit gewerkt zoals mensen in het algemeen werken, van acht tot vijf. Ik kon en mocht overal ter wereld voetballen, aardig verdienen. En nu mag ik mensen leren voetballen. En nog meer bijdragen, aan mentaliteit en verrijking van hun leven'.

Frans Leermakers

MEDEDELINGEN

Frans van der Herp

Frans van der Herp verbleef enige dagen in het ziekenhuis met verschijnselen van corona. Inmiddels is hij weer thuis om aan te sterken. Hij was in zijn schik met het bloemstuk, dat hem namens de vereniging werd thuis bezorgd. Hij laat weten dit zeer op prijs te stellen en wil het bestuur hiervoor hartelijk danken.

PLAY-OFFS VOOR ADO VROUWEN

De ADO Den Haag Vrouwen plaatsten zich onlangs voor de play-offs, waarbij de nationale titel als inzet geldt. Ajax, PSV en FC Twente zijn de andere mededingers naar de hoogste nationale eer. door de ruime zege (1-4) bij vv Alkmaar stelden de Haagse dames hun kwalificatie veilig door de ruime zege.

Michiel Kramer: 100x

Michiel Kramer speelde in de thuiswedstrijd tegen Heracles voor de honderdste keer in de hoofdmacht van ADO Den Haag. Voor dit feit zette algemeen directeur Mo Hamdi hem in de bloemen en overhandigde hem een ingelijst shirt met het rugnummer 100. Proficiat, Michiel!

WIM SMINK (71) OVERLEDEN

Op 6 maart overleed oud-speler Wim Smink op 71-jarige leeftijd na een periode van afnemende gezondheid. Hij speelde in de jaren zestig in het betaalde jeugdelftal en het regionale jeugdelftal van ADO en daarna nog enige jaren voor ADO 3, toen het hoogste amateurelftal van de vereniging. Elders in deze ADO Den Haag Post wordt nader ingegaan op het overlijden van Wim Smink.

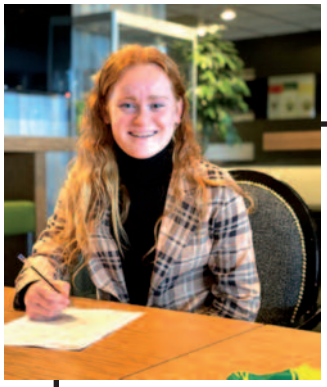

Manon van Raay

Louise van Oosten

EERSTE CONTRACT

Manon van Raay en Louise van Oosten tekenden onlangs hun eerste contract. Daarmee zijn zij tot 2024 aan de ADO Den Haag Vrouwen verbonden. Beide speelsters komen uit de eigen opleiding. Bovendien heeft Manon van Raay met Liz Rijsbergen en Kajra Nelemans inmiddels een vaste plek in de selectie van Oranje onder 19.

ALEX SCHOLTE TERUG ALS TRAINER

Alex Scholte – nu trainer HBS (jongens) onder 17 – keert terug bij de ADO Den Haag Vrouwen. Komend seizoen is hij de trainer van ADO Den Haag (meiden) onder 16. Hij wordt geassisteerd door Lisa Guyt, die ook speelster is van het Beloftenteam. Victor de Zeeuw blijft aan als assistent-trainer van de meiden onder 16.

NADINE NOORDAM: **150X**

Nadine Noordam onderging voor de aftrap van de ontmoeting tussen de ADO Den Haag Vrouwen en PSV in het Cars Jeans Stadion een korte huldiging. Er werd stilgestaan bij het feit, dat zij in die wedstrijd voor de 150e keer het geelgroen van de club droeg. Gefeliciteerd, Nadine!

Stadion stormproof

Het Cars Jeans Stadion is storm proof verklaard. In december kwam er van de gemeente Den Haag een preventief speelverbod bij windkracht acht. Er moest nader onderzoek worden gedaan naar de veiligheid bij stormachtig weer. Dit wees uit, dat alles veilig is, dus mag er hoe dan ook gebruik worden gemaakt van het stadion. Misschien lag het verbod wel ten grondslag aan het feit, dat ADO Den Haag maar geen thuiswedstrijden wint. Dan zou het vanaf nu de équipe van trainer Ruud Brood voor de wind moeten gaan. Met orkaankracht wel te verstaan, om misschien wel het onmogelijk geachte wonder te verrichten de degradatie te ontlopen…

HERINNERING AAN... WIM SMINK

TALENT, DAT PROFVOETBAL NET NIET HAALDE, MAAR **ADO-PERIODE** TOCH DIERBAAR KOESTERDE

Wim Smink (vooraan, derde van rechts) met een combinatie van ADO 2 en Jeugd op het Internationaal Jeugdtoernooi in 1970.

OPNIEUW IS ONS EEN OUDE BEKENDE ONTVALLEN. **WIM SMINK OVERLEED OP 6 MAART NA EEN SLEPENDE ZIEKTE OP 71-JARIGE LEEFTIJD.** HIJ SPEELDE IN DE TWEEDE HELFT VAN DE JAREN ZESTIG IN DE HOOGSTE JEUGDPLOEG VAN ADO. HIJ WAS OP VIJFTIENJARIGE LEEFTIJD GESCOUT BIJ CELERITAS.

Bij ADO ontwikkelde Wim Smink zich tot een snelle en vaardige middenvelder met een goede techniek en een fraaie voorzet. Bal afschermen was ook één van zijn kwaliteiten, maar het lijf-aan-lijfgevecht ging hij liever uit de weg. Na het eerste jaar in de betaalde jeugd speelde hij twee jaar in het regionale jeugdteam. Daarna kwam hij nog twee seizoenen uit voor ADO 3, toen het hoogste amateurelftal van de club, waarmee hij in 1970 kampioen werd. Uiteindelijk keerde Wim Smink terug naar Celeritas, waar hij een leuke tijd kende en zodoende toch een mooie sportieve loopbaan kende in het amateurvoetbal. Bij Celeritas kwam hij meer dan 250 wedstrijden uit voor het eerste elftal. In de jeugd van ADO speelde Wim Smink samen met onder anderen de onlangs overleden Loek van Noord, Ton van Es, Onno Vorkink, Herman Telle, Simon van Vliet, Henk van der Nat jr., Aad van den

Wim Smink (rechts, vooraan) als speler van ADO's Regionale Jeugd 1967-1968.

Berg, Peter van Leeuwarden, Hans Bres, Meijer de Wolf en Martin van Vianen jr. Bij ADO waren onderen anderen Piet Oostrum, Rob Baan en Rinus Loof zijn trainer. Trouwens, bij Celeritas speelde Wim Smink in de loop van de jaren onder trainers en tevens oud-spelers van ADO als Gerry Hup, Jan Villerius, Theo Kleindijk en Hans Hillebrecht. En hoe dierbaar hem de periode van ADO steeds was getuigt zijn foto genomen in de Sportcampus Zuiderpark op de plek, waar in het verleden de middenstip lag in het Zuiderparkstadion.
ADO leerde Wim Smink kennen als een vrolijk mens en die zijn studie Nederlands en maatschappelijke loopbaan heel serieus nam. Hij ontwikkelde zich tot een expert op het terrein van onderwijs. Als zodanig werkte hij bij de gemeente Den Haag en de provincie Zuid-Holland.
Hij was ook bovenschooldirecteur bij De Haagse Scholen en onafhankelijk adviseur onderwijs/organisatie. Toen hij op een bepaald moment ontdekte, dat de meeste schooldirecteuren op middellange termijn de pensioengerechtigde leeftijd naderden, ontwikkelde hij met succes een opleidingstraject om opvolgers te interesseren en hen voor te bereiden op het directeurschap. Zijn project resulteerde in zeventien kandidaten, van wie er acht daadwerkelijk werden aangesteld als schooldirecteur.
Wij danken Wim voor alles wat hij heeft gedaan en betekend voor onze club en de maatschappij. Ons medeleven gaat uit naar zijn familie, die wij alle sterkte toewensen bij het verwerken van het verdriet om het grote verlies.

TRAINEN IN CORONATIJD

‘HET IS NIET ALLEEN ÀLLES DOOR OEFENING, MAAR OOK ALLÉÉN DOOR OEFENING’

Giovanni Franken

NOG STEEDS ZITTEN WIJ IN DIE **BIZARRE PERIODE,** HET CORONATIJDPERK. EERST KON ER HELEMAAL NIETS, DAARNA KWAMEN VERSOEPELINGEN, DIE WERDEN TERUGGEDRAAID. EN VERVOLGENS WEER KLEINE AANPASSINGEN. HOE BEGRIJPELIJK OOK, ONS LEVEN KENT NU RUIM EEN JAAR **ONNATUURLIJKE LIMIETEN.** EN DAN LATEN WIJ DE **ECONOMISCHE GEVOLGEN** HIER EVEN BUITEN BESCHOUWING.

Hoe gaat de opleiding van ADO Den Haag om met de beperkende voorschriften die van overheidswege moeten worden nageleefd? Hoe houd je talentvolle jeugd aan de gang en gemotiveerd? Een impressie, die leert dat alles vooralsnog meevalt, maar hoe een en ander straks uitpakt een mysterie is, dat nog diep verborgen ligt in de schoot van de toekomst.

Albert van der Dussen

Virgilio Teixeira

Academy-directeur Albert van der Dussen stelt, dat ADO Den Haag als club de zaken snel en adequaat heeft aangepakt. ‘Onmiddellijk nadat de regering maatregelen aankondigde is op het stadion een werkgroep ‘Corona’ gevormd. Aan de hand van de regelgeving van RIVM zijn protocollen uitgewerkt. Elke week of eens in de twee weken zitten wij bij elkaar, worden zaken besproken en vastgesteld. Op De Aftrap is Falco van den Eijnden de man van de uitvoering. Het is ook continu schakelen, regels toevoegen en maatregelen nemen. Alles wordt gemonitord bij de coaches, die trouwens alles goed uitvoeren. Ik prijs mij gelukkig te maken te hebben met gemotiveerde coaches en ook gemotiveerde spelers.’

Virgilio Teixeira (trainer Onder 21)

‘Het was vreemd, het was wennen en steeds aanpassen. Eerst helemaal niets, onlinesessies daar moesten wij het mee doen Daarna trainen in groepjes van vier, vervolgens in groepjes van twee. Dat maakte het allemaal niet gemakkelijker. En vervolgens gingen wij naar Rijswijk, trainen onder de BVO-regels. Dus weer gewoon trainen in de groep, met alle protocollen en procedures van dien (testen e.d.). Dat was voor de groep van Onder 21 wel weer motiverend: trainen in de groep, soms samen trainen met de selectie van het eerste.’ Geen wedstrijden spelen was – zeker gezien de fases waarin wij zaten – wel heel erg jammer. Met Jong ADO Den Haag zaten wij juist midden in een mooi proces. Het voetbal was vanaf het begin van de competitie (seizoen 2019-2020, in de Derde Divisie, red.) meestal al heel redelijk. Vlak voor de winterstop begonnen wij ook echt veel punten te verzamelen. Ja, toen kwam ineens die coronastop. Het was voor het team iets als in de knop gebroken worden. Heel jammer.’

‘Dit seizoen begonnen wij in het najaar met de nieuwe Onder 21-competitie. Tegen een sterk Almere City verloren wij, maar bijvoorbeeld tegen FC Groningen uit en Feyenoord thuis deden wij het goed en wonnen wij. Vervolgens verloren wij onnodig bij Heerenveen en thuis tegen FC Twente speelden wij slecht en verloren wij terecht. Qua wedstrijdverloop heel onnodig. Maar ja,

toen kwam de tweede lockdown. De competitie werd stilgezet en niet meer hervat. Weer werd een proces, dat wel steeds mooie progressie vertoonde, afgebroken. Dat was opnieuw een teleurstelling. Dus, weer vrijwel uitsluitend trainen, trainen en nog eens trainen. Je moet zowel het collectief als het individu gemotiveerd zien te houden. Dat lukt aardig, ook al valt het valt zeker voor de jongens, die in hun laatste fase zitten van de opleiding uiteraard niet mee.'

'Alleen maar trainen, voor de meeste jongens geen wedstrijden. Hoe kun je je meten? Je traint toch om je kwaliteiten uiteindelijk ergens te laten zien? Hoe moet je de vorderingen van de spelers beoordelen, hoe ga je doorselecteren? Ja, daarover heb ik uiteraard overleg met Academy Director Albert van der Dussen.

Ja, je komt in een periode, dat naar komend seizoen moet worden gekeken, doorgeselecteerd moet worden',

De blije winnaars van de onderlinge 'corona-competitie'.

vervolgt Albert van der Dussen. ‘Van Onder 9 tot en met Onder 13 blijft alles behouden. Van de tweedejaars jongens gaan er drie over wat betreft tot en met Onder 16. Dat geeft veel rust aan coaches en spelers. Bij Onder 17, 18 en 21 monitoren wij de kwaliteit.
De scouting hebben wij anders ingericht, uitgaande van de lijsten van vóór corona. En wij werken met tips vanuit onze netwerken. Van onze netwerkclubs hebben wij gevraagd hun twee beste spelers per team aan te wijzen. Die hebben wij uitgenodigd voor een stage. Zo’n 200 uitnodigingen gingen de deur uit. Daarvan hebben wij er zo’n 160 op stage gehad. En daaruit zijn toch goede talenten naar voren gekomen.’

JA, TOEN KWAM INEENS DIE CORONASTOP. HET WAS VOOR HET TEAM IETS ALS IN DE KNOP GEBROKEN WORDEN. HEEL JAMMER.’

Giovanni Franken (trainer Onder 18)
‘In trainen tijdens coronatijd kijk je er als trainer naar èn als mens. Als mens heb je nu meer te maken dan normaal met emoties. Je moet voorzichtiger zijn, er kan iets gebeuren. Je neemt dat mee. In het begin kon er een tijd helemaal niets. Op het veld althans. Zijn wij met onlinesessies begonnen. Daarna mochten wij weer het veld op, onder voorwaarden. Die wisselden nog al eens. Eerst een op een trainen, geen duels. Dat betekende gewoonweg andere oefenvormen bedenken, individueel, en dan kom je al snel terecht bij oefeningen uit de Wiel Coervermethode (ontwikkelingen van technische vaardigheden aan de bal, red.).’
‘Nu de regels wat versoepeld zijn en je in groepsverband mag trainen hebben wij oefeningen met meer doelstellingen en onderlinge wedstrijden. Eigenlijk terug waar alles met voetbal begint, alsof je weer op pleintjes speelt. Het veld beschouwen als een groot plein, en laat de spelers kiezen. Ja, inderdaad met poten vooraf. Poten een begrip van vroeger, de meeste jongens die ik nu train wisten niet wat dit was, hadden er nooit van gehoord. Dat hebben wij dan maar geïntroduceerd. Vonden die gasten wel grappig. Winnen met poten, de eerste keus hebben en zo. Werkte aanstekelijk!’
‘Inmiddels is de trainingsfrequentie van vier keer per week opgevoerd naar vijf keer. Dit met het oog op het perspectief straks weer oefenwedstrijden te mogen spelen tegen andere clubs. Want dat beginnen wij langzamerhand echt te missen. Je speelt nu onderling, de spelers kennen elkaar, maar zij worden pas echt op de proef gesteld bij tegenstanders die zij niet kennen. Je moet spelers beoordelen, maar het is nu toch echt heel moeilijk om dat op een juiste manier te doen.’
‘Met de motivatie van de spelers had ik totaal geen last. Die zat gewoon goed, elke training weer. Voordeel van deze periode, als je dat zo mag noemen, is, dat je aan de techniek kon werken, aan het koppen. Ik heb echt de indruk dat bepaalde onderdelen behoorlijk zijn verbeterd bij de jongens. Het is in deze tijd echt àlles door oefening! En ook alléén door oefening. Tegelijk kijk ik verlangend uit naar het moment dat de spelers weer echte wedstrijden kunnen spelen en kunnen laten zien hoe ze er werkelijk voorstaan.’

‘Gezondheid blijft belangrijkste!’
Virgilio Teixeira tenslotte: ‘De coronaperiode brengt geen voordelen, al hebben wij wel meer kunnen werken aan het ontwikkelen van de techniek. Hoe jammer en spijtig ook al die beperkingen, het belangrijkste is en blijft de gezondheid!. Al met al leert zo’n coronaperiode ons, dat wij ons soms onnodig druk maken over zaken die minder belangrijk zijn. Dat je dankbaar moet zijn met de dingen die je wel kunt doen. En je komt ook tot het besef, dat iets zo maar kan veranderen… En wat mij persoonlijk betreft: door corona kon ik aanvankelijk mijn cursus voor het trainersdiploma niet afronden zoals de bedoeling was. Momenteel zit ik wat het praktijkgedeelte betreft in een afrondende fase. Ik ben optimistisch gestemd over de afloop. Maar ja, hoe het ook zij, trainen is en blijft bovenal een ervaringsvak. Steeds weer overkomen mij zaken, die ik niet eerder meemaakte en waarvan ik ook steeds weer leer. En daar hoort ook zo’n coronaperiode bij. Dat kun je niet leren op de cursus. En, het zal wennen zijn, als we weer mogen gaan spelen.’

CUPFIGHTER **GWYNETH HENDRIKS** ZIET ZICHZELF GRAAG IN RODE BADJAS

MET **AANVOERDER AAD MANSVELD** ALS GROTE INSPIRATOR VEROVERDE **FC DEN HAAG IN 1975** VOOR HET LAATST DE KNVB-BEKER. TWAALF JAAR LATER LEIDDE **MARTIN JOL** ZIJN CLUB NOG EENS NAAR EEN FINALE IN HET ZUIDERPARK. NA HET BEHALEN VAN DE PLAY-OFFS OM DE LANDSTITEL TREEDT GWYNETH HENDRIKS ALS **CAPTAIN VAN ADO DEN HAAG VROUWEN** GRAAG IN HUN BEKERSPOREN, BIJ VOORKEUR IN EEN **RODE BADJAS.**

Als eerste Eredivisie-speler was Gwyneth Hendriks onlangs te gast in de nieuwe talkshow van de Pure Energie Eredivisie Vrouwen. ‘Super chill’, vond de libero van ADO Den Haag Vrouwen die ervaring. ‘Praten over voetbal is altijd prima.’ Met haar ploeg smaakt zij dit seizoen tevens het genoegen te spelen in wedstrijden die live op televisie te zien zijn. Voor de spelers zorgt dat niet voor extra druk of motivatie. Voor de achterban maakt het wel verschil, zeker in deze tijden van corona. Zo kunnen haar ouders, broer en zus Gwyneth nu op tv in actie zien. ‘Dat is een beetje gek, maar uiteindelijk zijn zij heel trots. Het is ook een goede manier om wedstrijden te volgen, al mist mijn familie het bezoek aan het stadion wel.’
Het vrouwenvoetbal op tv schept nog niet direct de sfeer van een Europa Cup-avond. ‘Misschien is die beleving er wel als wij straks in de halve finale van het bekertoernooi tegen FC Twente spelen’, kijkt Gwyneth vooruit naar het cuptreffen in Enschede. Ze heeft al wel ervaren dat optredens op televisie tot meer reacties leiden. ‘Aan appjes van vriendinnen en reacties op interviews merk ik dat het dan veel meer leeft.’

Dominant

Met haar ploeggenoten begon Gwyneth de tot nu toe belangrijkste week van het seizoen met een uitstekende wedstrijd tegen FC Twente. Zij was er zelf het trotst op hoe haar team er tegen een van de gedoodverfde kampioenskandidaten stond. ‘Elk duel ging iedereen van ons volle bak. In de eerste helft waren wij super dominant. Alleen hadden wij toen wel voor moeten staan.’ De tukkers ontsnapten ten slotte met een doelpuntloos gelijkspel. ‘Daarom hield ik een dubbel gevoel aan de wedstrijd over. Er had voor ons meer ingezeten. Aan de andere kant was het ook goed dat wij opnieuw geen goal tegen kregen.’ Het voor het halen van de play-offs cruciale duel met Heerenveen werd vier dagen later een heel andere wedstrijd. ‘Iedereen had er van tevoren veel zin in, maar in zo'n wedstrijd waar het er echt om gaat, komt ook spanning kijken.’ Resultaat was een adembenemende rollercoaster, waarin ADO Den Haag twee keer de leiding nam, maar drie minuten voor tijd leek te gaan verliezen. ‘Dan is het super knap dat je toch nog op 3-3 komt en ook nog de winnende had kunnen maken’, blikt Gwyneth terug. Hoewel de Haagse vrouwen het voetbal allemaal combineren met werk of studie, speelde vermoeidheid volgens haar geen rol. ‘Drie wedstrijden spelen in acht dagen is pittig, maar mag geen excuus zijn’, vindt zij zelf. ‘En ten slotte maken wij in blessuretijd nog gelijk.’ In de derde wedstrijd tegen VV Alkmaar verzekerde het team van trainer Sjaak Polak zich van deelname aan het kampioensbal. Gwyneth had al vóór het duel alle vertrouwen in een positieve uitkomst. ‘Komt goed.’

Aanvoelen

De plek bij de top 4 is voor een belangrijk deel te danken aan de sterke Haagse verdediging. ‘Maar verdedigen doen we wel met iedereen’, tekent Gwyneth aan. Zij merkt dat het een voordeel is dat de defensie dit seizoen op één plek na steeds uit dezelfde spelers bestaat.

‘Je kan zien dat we elkaar steeds beter aanvoelen. In het centrum heb ik vorig seizoen met verschillende spelers gestaan. Het is fijn dat het nu steeds Amber Verspaget is, want zo creëer je vastigheden.’ Als 'laatste vrouw' onderscheidde Gwyneth zich tegen FC Twente onder meer met tien intercepties. ‘Als dat kan, wil ik belangrijk zijn voor het team. En ik sta er om die bal te veroveren.’ Vier keer greep zij in met een tackle, waaronder één op de helft van Twente na een lange achtervolging op Renate

Badjas

Hoeveel het winnen van de KNVB-beker in 1975 voor Aad Mansveld betekende, bleek vooral uit het feit dat hij de bokaal na de uitreiking door prins Claus bijna de hele avond en nacht aan niemand anders meer wilde afstaan. Het moment van de uitreiking is in de hal van het Cars Jeans Stadion vereeuwigd. Ik heb wel eens in gedachten gehad hoe het zou zijn om de finale te spelen en te winnen’, bekent Gwyneth. Zij vindt het winnen van het

Gwyneth Hendriks legt stijlvol aan voor een dieptepass.

Jansen. ‘Als het moet, gooi ik graag alles in de strijd. Maar een tackle moet je niet te snel maken.’ Dat zij geen enkele overtreding hoefde te maken, noemt zij ‘niet verkeerd’. Vier keer stuurde zij ploeggenoten weg met dieptepasses, waarvan er drie op de centimeter nauwkeurig hun doel bereikten. Ongebruikelijk was dat zij geen enkele keer met een dribbel uitpakte. ‘Als ik daarvoor ruimte zie, doe ik het. Tegen Twente was die er niet, omdat zij hoger stonden.’ Op zijn Engels meldt Gwyneth zich bij elke corner in het vijandelijke strafschopgebied. Tegen Twente nam zij drie keer het doel onder vuur. ‘Twee keer trapte ik in de grond’, is de verklaring waarom succes uitbleef. Haar vier treffers in het geel en groen scoorde zij allemaal vanaf de elfmeterstip.

bekertoernooi een realistischer doel dan het behalen van de landstitel. Als enige van de vier halve finalisten heeft ADO Den Haag Vrouwen in de eindstrijd een perfecte staat van dienst. In drie finales (2012, 2013 en 2016) werd de beker steeds overhandigd aan de captain van ADO Den Haag. Gwyneth hoopt dat die eer haar ook te beurt valt. ‘Ik heb ook veel vertrouwen dat het mogelijk is’, kijkt zij om te beginnen vooruit naar de halve finale tegen FC Twente op zaterdag 17 april (om 16.30 uur live te zien op ESPN). ‘Ik heb er veel zin in om de finale te halen en daarin een rode badjas op te halen’, verwijst zij naar het kledingstuk dat alleen voor de winnaars is weggelegd.

TERUGBLIK ADO 1
‘RAMPMAAND’ MAART: DEGRADATIE DICHTBIJ

Eerbetoon aan Ton Thie voor aftrap van ADO Den Haag-RKC Waalwijk.

ALS **‘MORELE WINNAAR’** VERLIET ADO 24 FEBRUARI HET VELD VAN HET TILBURGSE KONING WILLEM II STADION. ONDANKS HET FEIT DAT ADO EEN GROOT DEEL VAN DE WEDSTRIJD MET 10 MAN SPEELDE, WAS HET TOCH GELUKT **MEDEDEGRADATIEKANDIDAAT** WILLEM II OP EEN GELIJKSPEL (1-1) TE HOUDEN. **HET BEGIN VAN DE WEG OMHOOG?**

Niet dus…. Wat volgde was geen herstel, maar een treurige reeks van vier wedstrijden die slechts één punt opleverde. En waarin – op een eigen doelpunt van Heracles na – ADO ook niet scoorde. De redenen voor de sportieve neergang zijn legio. De belangrijkste reden is natuurlijk vrij simpel: er wordt niet goed genoeg (en soms zelfs heel slecht) gevoetbald. Er is natuurlijk meer. Vaak is het zo, dat geluk en pech per saldo tegen elkaar opwegen. Waar het de ene keer mee zit, daar zit het de andere keer flink tegen.

Bij ADO is het dit seizoen anders. Het lijkt wel of vorig jaar – toen de KNVB besloot geen degradatie toe te passen en ADO zo onwaarschijnlijk veel geluk kende, dat het quotum voor dit seizoen volledig was opgesoupeerd. En zo kon het gebeuren dat – naast de technische en fysieke onmacht – een bijna ellenlange reeks langdurige blessures van belangrijke spelers, foute terugspeelballen, persoonlijke blunders en het missen van opgelegde kansen van ADO op ‘positie 18’ van de Eredivisie brachten. Degradatie is dichtbij. Concurrenten RKC en Willem II demarreerden inmiddels naar de voorlopig veilige plaatsen. Er is nog één kans: het wegzakkende en inmiddels zestiende staande VVV achterhalen. Dat lukt alleen als ADO eens gaat winnen. Iets, dat sinds 9 januari (RKC uit) niet meer lukte.

27 FEBRUARI:
ADO DEN HAAG – RKC 0-0

De thuiswedstrijd tegen RKC (de laatste ploeg dus waarvan was gewonnen) was typisch zo'n wedstrijd die ADO gemakkelijk had kunnen winnen. Zelfs zonder ook maar iets beter te voetballen dan het deed! Sinds die 9e januari had de ploeg van Ruud Brood slechts vier keer gelijkgespeeld en vijf keer gescoord. RKC had juist de laatste twee voorgaande wedstrijden (Emmen 1-0 en Heracles 3-0) gewonnen en was al vier duels op rij onge-

De kopkans van Michiel Kramer die onbenut bleef

slagen. Voor Ruud Brood reden om in zijn voorbeschouwing met het nodige voorbehoud over RKC te praten, iets dat hem op veel kritiek van fans in de sociale media kwam te staan. De fans zagen RKC juist als de ideale tegenstander om aan het positieve gevoel dat na de 1-1 bij Willem II was ontstaan, een vervolg te geven. Voor de aftrap werd een minuut stilte in acht genomen ter nagedachtenis aan Ton Thie, die we in het vorige nummer van de ADO Den Haag Post al uitgebreid herdachten. De spelers van ADO droegen ook rouwbanden. In het eerste kwartier leek het er vervolgens op dat Thie niet alleen werd herdacht met een minuut stilte en rouwbanden, maar ook met een uitstekende uitslag. ADO begon scherp en had na vijf minuten bijna succes: de bal ketste na het keiharde diagonale schot van Ricardo Kishna op de lat. Net als de twee mislukte inzetten van Bobby Adekanye, was het latschot een teken van ADO's onvermogen om de toch al vrij schaarse aanvallen met een doelpunt te bekronen. Ondanks de qua balbezit het positieve balans (54% tegen 46%) waren Adekanye's schoten uiteindelijk de enige van de in totaal 10 doelpogingen van ADO, die daadwerkelijk tussen de palen werden gemikt.

De overige schoten en kopballen gingen over of naast. De grootste misser kwam op naam van Michiel Kramer die een kwartier voor tijd een vrije kopkans kreeg na een goede voorzet van Boy Kemper. Uiterst teleurstellend kopte de geheel vrijstaande spits de bal echter vrij ver náást, in plaats van in het doel van Kostas Lamprou. Kramer zorgde daarmee voor een vervolg aan de rekenkundige reeks van uitslagen tegen RKC. Na opeenvolgende zeges van 3-0, 2-0 en 1-0 was de 0-0 natuurlijk niet meer dan cijferkundig logisch! ADO had overigens niet alleen maar pech. Na 24 minuten passeerde de doorgebroken Thijs Oosting ADO-doelman Martin Fraisl. Na ingrijpen van de VAR werd geen treffer niet toegekend wegens buitenspel.

- Al meer dan een jaar kon ADO dus al geen thuiswedstrijd meer winnen. Wat een verschil met het verleden. Zo verloor ADO/FC Den Haag tussen 21 september 1969 (0-2 tegen Feyenoord) en 7 november 1971 (1-2 tegen Feyenoord in ADO's best bezochte thuiswedstrijd óóit) liefst 37 keer niet in eigen huis; een clubrecord.
- In vergelijking met de start-elf tegen Willem II voerde Brood twee wijzigingen door: Tomislav Gomelt was geschorst en Gianni Zuiverloon niet fit genoeg. Jamal Amofa en John Goossens waren hun vervangers.
- Nasser El Khayati maakte zijn rentree in het Cars Jeans Stadion.
- In dit seizoen zette ADO Den Haag tot en met de wedstrijd tegen RKC 34 spelers in, evenveel als vorig seizoen. Slechts zes van hen kwamen in beide jaren in actie: Pinas, Goossens, Koopmans, Kramer, Ould-Chikh en Van Ewijk.
- Sinds het begin van het corona-seizoen 2019/2020 heeft ADO Den Haag maar liefst 62 spelers ingezet in 50 competitiewedstrijden, meer dan andere clubs. Ook bij PSV (48), FC Emmen (46), FC Twente (45) Fortuna Sittard (ook 45) en RKC Waalwijk (44) was het verloop in anderhalf jaar tijd zeer groot.
- In die 50 wedstrijden hadden vijf trainers de leiding: Alfons Groenendijk, interim-trainer Dirk Heesen en Alan Pardew stonden vorig jaar voor de groep. Dit seizoen begon onder leiding van Aleksandar Ranković, die in november werd afgelost door Ruud Brood.
- Sinds 4 augustus 2019 (thuis tegen FC Utrecht, 2-4) speelde ADO 50 Eredivisieduels: 6 overwinningen, 16 keer een gelijkspel en 28 nederlagen, doelcijfers 45 voor, 104 tegen.

- Na het laatste speelweekend van februari zag de Eredivisieranglijst (alleen gebaseerd op in 2021 gespeelde wedstrijden) als volgt uit:

Ajax	9-23
AZ	10-22
PSV	10-18 (+7)
Fortuna S.	10-18 (+5)
FC Utrecht	9-17
Vitesse	10-16 (+4)
FC Groningen	10-16 (+4)
Feyenoord	10-14 (+3)
Heracles	10-14 (-2)
VVV	9-13
RKC	10-11
Heerenveen	10-10 (-4)
PEC Zwolle	10-10 (0)
ADO Den Haag	10-8 (-8)
Willem II	10-8 (-13)
Emmen	10-7
Sparta	9-5

6 MAART:
SC HEERENVEEN-ADO DEN HAAG 3-0

Op de ochtend van de wedstrijd in Heerenveen bood een groep 'wat oudere ADO-fans' de selectie een 'stimuleringsbonus' van € 8.000 aan. De fans wilden de ADO-spelers een hart onder de riem steken.
'Een signaal richting de spelers dat we achter ze staan (…). Laten we hopen dat we de laatste weken nog even gaan knallen en dat we ons handhaven. Dat is het allerbelangrijkste', zo vertelde Jan Vermolen bij Radio West Sport.
Een aantal uren later zag het er in Friesland lange tijd naar uit dat hun suggestie inderdaad een positief effect zou opleveren. Na een slecht begin en een 1-0 achterstand, lukte het ADO Den Haag in het verloop van de wedstrijd steeds beter Heerenveen terug te dringen. Mogelijk vermoeid door de halve finale voor de KNVB-beker tegen Ajax wankelden de Friezen en de gelijkmaker van ADO leek slechts en kwestie van tijd. Totdat ... Marko Vejinović 12 minuten voor tijd ineens een moment van kortsluiting kende en besloot tot een volledig onnodige terugspeelbal. Het leer werd onderschept door

De zoveelste zucht van teleurstelling.

Henk Veerman die – oog-in-oog met Martin Fraisl niet faalde: 2-0. De treffer was de doodsteek voor ADO. De ploeg zakte als een plumpudding ineen en liet in de resterende tijd zowel Henk Veerman (afgekeurd door de VAR) als ook Joey Veerman (de 3-0) ongestoord op Fraisl af lopen. Het zag er zó hulpeloos uit dat Johan Derksen een paar dagen later bij Veronica Inside repte over het Amofa/Pinas als 'het slechtste verdedigingsduo uit de Eredivisie'.
Het dramatische einde overschaduwde het feit dat ADO gedurende lange tijd misschien wel het beste voetbal speelde van 2021. Terecht was Ruud Brood na afloop extreem teleurgesteld. 'Iedereen is er doodziek van. We hebben geknokt en als je dan ziet hoe we verliezen, dan is dat gewoon frustrerend. De nekslag was de 2-0. We zijn een uur lang beter dan Heerenveen en als we dan zo die goal weggeven, dan zijn we daar doodziek van. Het is een gevloek en getier in de kleedkamer.'
Marko Vejinović kon na afloop ook wel door de grond zakken. 'Ik heb het team in de steek gelaten. Dit soort dingen mogen niet gebeuren, zeker niet op dit niveau en zeker niet op dit moment', vertelde de aanvoerder aan ESPN.

Net als alle fans voor de TV had Vejinović ook op het veld het idee gehad dat Heerenveen er rond de 78e minuut niet meer aan te pas was gekomen. 'Ik had de verwachting dat de gelijkmaker zou vallen. In de tweede helft kregen we weliswaar niet veel kansen meer omdat Heerenveen inzakte, maar we kwamen er van de zijkanten heel goed door. Dan moet de bal ook een keer goed vallen. Als we doorpakken zoals we na 25 minuten speelden, gaan we echt wel wedstrijden winnen. Uiteindelijk mogen dit soort dingen niet gebeuren', aldus Vejinovic.
Wat ook niet had mogen gebeuren was ADO's slechte start. Niet voor het eerst leek de ploeg niet bij de les. Al binnen tien minuten werd daarvoor de prijs betaald, toen Goossens bij het wegverdedigen de bal voor de voeten van Siem de Jong deponeerde. De oud-Ajacied schoot – nota bene met zijn zwakke linker voet (!) – de bal vervolgens knap achter Martin Fraisl, daarbij geholpen dat het leer van richting werd veranderd. Het was voor Heerenveen zo ongeveer het enige hoogtepunt van de eerste helft. ADO kreeg meer en meer greep op de wedstrijd en verschafte zich steeds meer mogelijkheden. Al snel waren er claims voor een strafschop na een handbal van Kaib. Scheidsrechter Kuipers weigerde de VAR te raadplegen en liet doorspelen.
ADO kreeg in Heerenveen vervolgens kans na kans. Een schot van Nasser El Khayati ging een meter naast, een schuiver van Michiel Kramer had eigenlijk een doelpunt moeten opleveren. Verder waren ook Boy Kemper (kopbal net over) en Bobby Adekanye (zijn volley werd weg gebokst door Erwin Mulder) dicht bij een doelpunt. Met nog 9 wedstrijden te gaan stond ADO nog steeds op de 17de positie. 'De wedstrijden raken op en we moeten die punten toch echt ergens vandaan halen', aldus de uitstekend spelende Kishna na afloop. 'We maken stappen, maar de tijd is er niet meer. Ik heb er vertrouwen in dat de drie punten nog komen.'

13 MAART:
ADO DEN HAAG-HERACLES 1-2

Het zeldzame moment: ADO Den Haag scoort en op voorsprong... dankzij Vicente Besuijen en Heraclied Fadiga.

Waarschijnlijk had Kishna in Herenveen al gedacht dat de wedstrijd daarop tegen Heracles een geschikte gelegenheid zou zijn om aan de negatieve reeks wedstrijden een eind te maken. Met de 10e plek op de ranglijst en 32 punten uit 25 wedstrijden was de ploeg uit Almelo al min of meer veilig en daardoor een ideale tegenstander voor een ploeg die bereid is om alles te geven. En daar kwam nog bij dat het elftal van Frank Wormuth in uitwedstrijden (9 uit 12) bepaald geen puntenpakker was, ook al waren de puntendeling in De Kuip en de zeges bij Groningen en Heerenveen bepaald knap te noemen.
Heel lang hebben de wedstrijdformulieren van de vorige editie van ADO-Heracles door het Cars Jeans Stadion rond gezworven. De in 0-0 geëindigde wedstrijd was op 29 februari 2020 immers de laatste thuiswedstrijd van ADO Den Haag voordat de Eredivisie als gevolg van de Corona-crisis werd stilgelegd.

In een stormachtig en kletsnat stadion lukte het ADO opnieuw niet om een tegenstander vanaf de aftrap bij de strot te pakken. Pas nadat Martin Fraisl enkele keren had moeten ingrijpen lukte het ook ADO tot een aantal offensieve acties te komen. Voor het eerst sinds zijn rentree viel daarbij Nasser El Khayati op met een paar opvallende acties, zoals een 'panna' op de achterlijn en een inzet die Heracles-doelman Blaswich kansloos liet, maar die door een verdediger van Heracles nog van de lijn werd gehaald. De 'pechduivel', een tegenstander die ADO dit seizoen zo vaak heeft dwarsgezeten, bleek kort na rust even vergeten te zijn dat de teams in de tweede helft van kant hadden gewisseld. Plotseling zat het de Haagse ploeg even mee, bijvoorbeeld vlak na rust toen de mee opgekomen Noah Fadiga met een diagonaal schot Fraisl wist te passeren. Het succesje was voor de verdediger reden om samen met zijn ploeggenoten z'n eerste treffer in het betaalde voetbal uitbundig te vieren. Een week eerder – in de wedstrijd tegen PEC – dacht Fadiga ook al gescoord te hebben. Die treffer werd door de VAR echter geannuleerd. Helaas voor de in Brugge geboren Belg overkwam hetzelfde hem in Den Haag. VAR-arbiter Martin Pérez kwam na twee minuten nauwkeurige studie – en net als een week eerder dus - opnieuw tot de conclusie dat de treffer van Fadiga niet kon worden goedgekeurd.
Niet alleen deze meevaller, maar ook het na 62 minuten inbrengen van Gomelt, Mokhtar en Adekanye gaven ADO een boost. Vlak nadat een overtreding op Adekanye door zowel scheidsrechter Richard Martens als door de VAR niet als zwaar genoeg werd beoordeeld om tot een strafschop te leiden, lag de bal alsnog in het doel van Heracles.
En alsof het door de VAR afgekeurd zien worden van een treffer nog niet erg genoeg was geweest, kreeg de arme Noah Fadiga de treffer op zijn naam. Na een ten onrechte aan ADO toegekende ingooi, kwam de bal bij Mokhtar die Adekanye bereikte. Na diens fraaie voorzet kopte de kleine Besuijen de bal op de paal, waarna de bal via de teruglopende Fadiga het Heracles-doel inrolde: 1-0 na 67 minuten.

Het had de doorbraak moeten zijn waar heel ADO al zo lang naar smachtte en die in het resterende kwart van de wedstrijd natuurlijk op het scorebord had moeten blijven staan. Maar niet bij het ADO anno 2021. Nog geen vijf minuten later liet Milan van Ewijk Heracles-aanvaller Ismail Azzaoui ongestoord voorzetten. Staande tussen Shaquille Pinas en Jamal Amofa kon Sinan Bakış vervolgens moeiteloos aannemen, draaien en via het been van Pinas raakschieten.
Zeven minuten voor tijd kreeg ADO een nieuwe en uiteindelijk fatale klap. Terwijl de verdediging achteruit liep, kon clubtopscorer Rai Vloet oprukken om vervolgens vanaf een metertje of 25 raak te schieten. Voor de zoon van de voormalige ADO-trainer Wiljan Vloet was het op 't oog houdbare schot z'n 12e treffer van het seizoen: 1-2.

- Marko Vejinović voetbalde in het verleden voor Heracles. Tussen 2009 en 2013 speelde de middenvelder 112 wedstrijden voor de club uit Overijssel, waar Ruud Brood tussen 2006 en 2007 hoofdtrainer was.
- Michiel Kramer speelde zijn 100e officiële wedstrijd voor ADO Den Haag. De spits maakte op 3 augustus 2013 als invaller zijn debuut in het Cars Jeans Stadion. In de met 2-3 verloren wedstrijd tegen PSV kwam hij na 79 minuten in het veld voor Jerson Cabral

21 MAART:
AJAX-ADO DEN HAAG 5-0

Voor een club in de problemen is een uitwedstrijd tegen Ajax altijd zo iets als een bezoek aan de tandarts. Het moet nu eenmaal één keer per jaar. Maar eigenlijk liever niet. Vooral dit jaar is het kwaad kersen eten met Ajax, dat in 2021 nog ongeslagen was en dit seizoen meer punten haalt dan sinds 7 november 2010, de dag van ADO's laatste winst in Amsterdam (0-1).
ADO begon zonder de geblesseerde en ervaren Peet Bijen, Daryl Janmaat, Marko Vejinović, Michiel Kramer en Gianni Zuiverloon. En met Youness Mokhtar op de reservebank. Kortom, de ADO-ploeg die op zondagavond in de Johan Cruijff Arena verscheen, was voor het overgrote deel dezelfde ploeg die in de eerste helft van het seizoen wedstrijden vooral verloor door gebrek aan ervaring en fysieke kracht. Dat er sindsdien niets was veranderd, werd nog het best geïllustreerd doordat ADO in de gehele wedstrijd zeven overtredingen maakte.
Niet geheel onverwacht was het krachtsverschil in Amsterdam dus in grote lijnen gelijk aan (bijvoorbeeld) de in november verloren uitwedstrijden tegen PSV (4-0) en Sparta (6-0). Met dien verstande dat Ajax nog aanmerkelijk sterker was dan de Eindhovenaren en de Spartanen. Maar – gelukkig voor ADO – in de tweede helft ook een stuk minder hongerig naar succes.
En alsof het verschil in klasse, kracht en atletisch vermogen nog niet groot genoeg was, zorgden een reeks

Een van de spaarzame momenten, waarop doelman Stekelenburg van Ajax in het duel met ADO Den Haag de bal in bezit had.

van persoonlijke fouten er ook nog eens voor dat ADO's nederlaag al snel onvermijdelijk werd. In de 11e minuut bijvoorbeeld was het Dario Del Fabro in de opbouw van een ADO-aanval die de bal volkomen onnodig in de voeten van David Neres speelde. Een fout die tegen Ajax dodelijk is. Een paar seconden later was Martin Fraisl kansloos op het harde schot van de uitblinkende Devyne Rensch. Dezelfde speler stond tien minuten later aan de basis van de tweede treffer die op naam kwam van Brian Brobbey. Hoewel beide Ajacieden nog maar tieners zijn, waren ze met hun combinatie in het Haagse strafschopgebied alle ADO-verdedigers fysiek moeiteloos de baas. De stand werd nog in de eerste helft verdubbeld. Eerst kopte Álvarez (32') raak en op slag van rust profiteerde Dušan Tadić van het feit dat hij door alle ADO-spelers uit het oog was verloren. De pass op Tadić was opnieuw afkomstig van Devyne Rensch, die daarmee met zijn 18 jaar en 62 dagen de jongste Ajax-speler werd die in deze eeuw in één helft een treffer op zijn naam bracht en nog twee assists verzorgde. Het was niet zo dat na rust de Ajax-storm was gaan liggen. Wel waren de Ajacieden onzorgvuldiger in de afronding. Uiteindelijk scoorde Ajax nog eenmaal. Davy Klaassen profiteerde vlak na rust van het feit dat hij door geen enkele ADO-speler werd opgepikt toen hij het beste reageerde op een fraaie voorzet van David Neres. Een doelpuntenregen was daarna mogelijk, maar bleef uit. Desondanks was Ajax-trainer Erik ten Hag een tevreden mens: 'Ik heb een prima Ajax gezien. Een ploeg met heel veel beweging die mooie goals heeft gemaakt. Het was bij rust al beslist met vier doelpunten, misschien hadden we er na rust nog wat meer moeten maken.
We kregen ook na alle wissels voldoende kansen.'

- Sébastien Haller moest het thuisduel van Ajax met ADO Den Haag aan zich voorbij laten gaan. De spits was positief getest op het coronavirus.
- Haller was niet de enige Ajacied die positief was getest op het coronavirus. Jurriën Timber ontbrak eveneens tegen ADO, nadat hij eerder ook al duels met PEC Zwolle en Young Boys had moeten laten schieten.
- Bij ADO keerden Dario Del Fabro, Kees de Boer en Tomislav Gomelt terug in de basisopstelling.

UIT DE VERZAMELING VAN JAN KLIJN

Mick Clavan: een technisch fenomeen

HET DOET MIJ ALS ADO'ER IEDERE KEER VERDRIET, ALS ER WEER EEN OVERLIJDENSBERICHT BINNENKOMT. HET DOET MIJ DAN BESEFFEN DAT ER VAN HET ADO UIT MIJN JEUGD STEEDS MINDER MENSEN NOG ONDER ONS ZIJN. WIE ZIJN ER OP DE VOLGENDE PENSIONADO-DAG ER NIET MEER BIJ? DAT ALLES MAAKT OOK, DAT ER STEEDS MEER KENNIS VAN MIJN ADO VERLOREN GAAT EN DAT HEEFT MIJ DOEN BESLUITEN EEN ARTIKEL OVER ÉÉN VAN MIJN IDOLEN UIT HET VERLEDEN TE SCHRIJVEN.

Als voorbereiding voor dit artikel heb ik de plakboeken uit mijn jeugd weer eens doorgenomen om de artikelen hieruit weer eens door te lezen. Tijdens het lezen en het bekijken van de foto's komen de herinneringen aan mijn idool langzaam bovendrijven en gaat het artikel, dat wat ik wil schrijven in mijn gedachten langzaam en zeker vormen aan te nemen in de hoop hiermee weer een stukje van het verleden te kunnen behouden voor de volgende generatie ADO'ers.

Wim Tap, die in zijn jaren als speler één van de besten van ons land was en na zijn voetballoopbaan fungeerde als trainer van ADO, riep op een dag na een training Tom Clavan bij zich en zei: 'Vraag eens aan je broer of hij bij mij langs wil komen. Ik wil met hem praten'. Met dit verzoek aan Tom Clavan was de eerste stap voor Matthijs (Mick) gezet. Want als Wim Tap iets in een speler zag dan was de kans groot dat er iets goeds uit groeide als voetballer. In het geval van Mick Clavan is dat ook uitgekomen. Nationaal en internationaal is Mick een bekende voetballer geworden die 27 wedstrijden voor het Nederlands elftal uitkwam, waarvoor hij 7 keer scoorde.

Mick maakte op 26 mei 1948 zijn debuut voor het Nederlands elftal in de wedstrijd tegen Noorwegen. Daarin

Theo Timmermans (links) en Mick Clavan (alleen gezicht zichtbaar) namens ADO strijdend om de bal tegen MVV.

maakte hij ook zijn eerste doelpunt voor Oranje. Op 26 januari 1965 speelde Mick Clavan zijn laatste wedstrijd voor Oranje in Israël, dat 1-0 werd verslagen.

Wim Tap had dus gelijk met de erkenning van de voetbalkwaliteiten van de toen nog jonge Mick. Als junior speelde Mick toen bij RVC (Residentie Voetbal Club, toen een Haagse derdeklasser). In 1943 stapte Mick als 16-jarige van RVC over naar ADO, waar hij ondanks zijn buitengewone kwaliteiten niet automatisch in het eerste

Mick Clavan kopt, doelman Andries van Dijk van Sparta verweert zich.

elftal kwam. Ook hij moest vechten voor een plek in de keurploeg, net als Theo Timmermans. Die was hem net even voor in de strijd voor een plaats in het eerste elftal. Theo debuteerde in het eerste door het plotselinge overlijden van Eli de Heer. Mick kreeg zijn plaats in het eerste elftal als opvolger van de 'op leeftijd gekomen' Wim Neutenboom. Daarmee verwierf Mick als 16-jarige en nog maar een paar maanden lid van ADO zijn plek in het eerste team. Ik herinner mij Mick als een handige en snelle speler met een geweldige traptechniek (linkerbeen). Een speler met een goede lichaamsbeheersing en een aangeboren gevoel voor balcontrole. Mick speelde in zijn begin periode bij ADO als linksbuiten en als zodanig kwam hij al heel snel op die positie in het Nederlands elftal te spelen. Zijn eerste interlandwedstrijd speelde hij in het voorjaar van 1948 toen hij nog maar nauwelijks een half jaar competitievoetbal in de toenmalige 1e klasse had gespeeld. Het was geen beste wedstrijd daar in het Ulevalstadion in de buitenwijken van Oslo. Het Noorse elftal speelde een bar slechte wedstrijd en Nederland speelde ook maar matig. Maar desondanks won Oranje met 2-1 door doelpunten van Kees Rijvers en …debutant Mick Clavan. Dat het debuut in Oranje er een was met een doelpunt bracht de gemoederen in beroering in de Haagse Van Diemenstraat. Hun Mickey, nog maar 17 jaar, had gescóórd in het Nederlands Elftal! Tijdens zijn interlandperiode bofte Mick in gezelschap te verkeren met teamgenoten als Faas Wilkes en Abe Lenstra. Routiniers, die intelligent voetbal speelden en in staat waren om ballen voor hem vrij te spelen. Mick hield van intelligent voetbal, dit mede door zijn ietwat tengere lichaamsbouw. Daarom had hij een hekel aan het harde ruwe en bikkelharde krachtvoetbal. Dit in tegenstelling tot zijn clubgenoot en andere binnenspeler Theo Timmermans, die geen duel uit de weg ging hoe hard dit ook was. Theo ging duels aan met zijn tegenstanders alsof hij een zwaar gebouwde tank was. En waar iedereen zich steeds weer over verbaasde, was het feit dat

Mick er steeds zonder blessures van afkwam. Hij was een ander soort voetballer dan Theo. Mick moest het hebben van zijn sluwheid, inzicht en techniek.

Met het verstrijken van de jaren werd zijn spel mannelijker. Dat wilde niet zeggen dat het ruwer en harder werd maar hij vormde voor iedere tegenspeler een hindernis en een blokkade, die het verhinderde dat je kon voetballen. Toen het betaalde voetbal zich in de roerige dagen van het seizoen 1954-1955 aandiende stapte Mick van ADO over naar profclub Den Haag, van de Nederlandse Beroeps Voetbal Bond. Hier vormde Mick met Bertus de Harder een fantastische linkervleugel 'Ik speel graag met Theo Timmermans, maar met Bertus de Harder voetballen is toch wel iets heel bijzonders', zei Mick toen. Twee seizoenen speelde hij in deze wonderbaarlijke ploeg die onder de naam Holland Sport een ongekende maar kortstondige populariteit genoot. Totdat de hele zaak in elkaar zakte en als een lek geprikte luchtballon verschrompelde. Hierna wilde Mick terug naar ADO. Daar kwam Mick op de linksbinnenplaats terecht. Het leek wel alsof hij nooit was weggeweest. Over het ADO-elftal van dat moment was hij dan ook zeer te spreken en zonder het met zoveel woorden te zeggen gaf hij tijdens de vele interviews de indruk dat het geheim van het succes school in het feit dat clubgeest en zakelijkheid werd gecombineerd. 'Weinig praten en hard werken.' Ook vroeger in de amateurtijd werd er al hard getraind, maar tegenwoordig zijn er nog een paar scheppen bovenop gegooid. Drie avonden per week van half 8 tot 9 uur heeft oefenmeester Rinus Loof zijn spelers onder handen. Freewheelen is er niet bij. Want wij zijn bij ADO nu semiprofs.'

Scorend voor SHS tegen Cambuur.

OVERZICHT VOETBALLOOPBAAN

Geboren op 11 maart 1929,
overleden op 11 juli 1983.

Loopbaan:

1939-1943 RVC
1943-1954 ADO
1954-1956 Holland Sport
1956-1963 ADO
1963-1967 Scheveningen Holland Sport
1967-1971 geen voetbalactiviteiten
1971-1973 trainer/speler van De Ooievaars

Wedstrijden voor ADO:

Totaal:	506
Competitie:	380 (87 doelpunten)
Beker:	33 (11 doelpunten)
Oefenwedstrijden:	93 (33 doelpunten)
Totaal:	506 wedstrijden (131 doelpunten)

In 1973 beëindigde Mick Clavan zijn voetbalactiviteiten.

Mickey Mouse

Wat niet zo heel veel mensen zullen weten is dat Mick Clavan zijn naam te danken heeft aan onze kleine vriend uit de tekenfilm van Walt Disney. Daarin moest de kleine Mickey Mouse het opnemen in een rugbywedstrijd tegen een team van grote zwarte katten waar hij zeer behendig en ongrijpbaar tussen door wist te manoeuvreren. Omdat de als Matthijs Clavan geboren sterspeler van ADO net zo ongrijpbaar was als Mickey Mouse kreeg hij al vrij snel de naam Mickey Clavan.

ADO'S BESTE EREDIVISIESEIZOEN (DEEL 8)

EMOTIES OVER **SAMENGAAN** MET **HOLLAND SPORT** OVERHEERSEN SPORTIEVE ZAKEN

ADO'S BESTE EREDIVISIESEIZOEN OOIT WAS DAT VAN 1970-1971. NU **VIJFTIG JAAR** GELEDEN DUS. AANLEIDING OM DAAROP TERUG TE BLIKKEN. IN TIEN DELEN. IN DEZE ADO DEN HAAG POST HET ACHTSTE DEEL, OVER **MAART 1971.** EEN MAAND VOL EMOTIES, VEROORZAAKT DOOR DE BERICHTEN OVER DE FUSIE TUSSEN ADO EN HOLLAND SPORT WAARBIJ HET LONT IN HET KRUITVAT WERD GESTOKEN TIJDENS DE ZOGENAAMDE **'NACHT VAN VINK'.** EN TUSSEN DIE OPHEF DOOR ZAG ADO KANS DE AANSPRAKEN OP **EUROPEES BEKERVOETBAL** IN TAKT TE HOUDEN.

Harry Hestad wil koppen, doelman Piet Paternotte van Haarlem wil vangen.

Carnaval was vijftig jaar geleden een reden om het betaalde voetbal in het hele land even op 'on hold' te zetten. ADO nam die gelegenheid te baat om door te blijven draaien en vloog op 3 maart 1971 naar Londen om te oefenen tegen Crystal Palace. Op Selhurst Park stak Harald Berg in een vorm, die hij dat seizoen niet eerder had bereikt. 'Fenomenaal', was de reactie van Dick Advocaat, één van de teamgenoten van de Noor op het Haagse middenveld. En Berg zelf zei over zijn hervonden topvorm: 'Sinds februari groei ik in vorm. Dat die daarvoor wat achterbleef, kwam, denk ik, door blessureangst'. Berg sukkelde aan het begin van het seizoen lange tijd met een enkelkwetsuur, een souvenir van een vriendschappelijke oefenwedstrijd van het Haags Elftal tegen Nottingham Forest. Een andere ADO'er die in de Engelse hoofdstad zich onderscheidde was Ton Thie. Onder meer door het neerleggen van de doorgebroken Bobby Tambling. Daarover discussieerden de supporters en leiding van de gastheren nog lang na. Heden ten dage impliceerde zo'n daad de rode kaart, vijftig jaar geleden hadden scheidsrechters dit sanctiemiddel niet. Voor de rest speelde ADO een goede wedstrijd en had de pech, dat de Londense doelman Jackson niet te passeren was. En die ene keer dat het gebeurde kreeg hij op de doellijn bijstand van één van zijn verdedigers. Zodoende bleven de doelnetten onberoerd (0-0).

De KNVB had voor 14 maart geen ruimte gemaakt voor competitie-, maar voor bekervoetbal. ADO toog in dit kader naar Haarlem. Een eitje werd het niet. De winst van 0-1 aan de Jan Gijzenvaart was benauwd. Lex Schoenmaker ontpopte zich op aangeven van oud-Haarlemmer Wytze Couperus als matchwinner. Kort daarvoor had Couperus tegen zijn oude club nog al wat kansen laten liggen. Na de 0-1 van Schoenmaker werd ADO nog al een tijdje zenuwachtig door het slofoffensief dat Haarlem ontketende. Zonder schade overigens. Fusieperikelen zorgden ervoor, dat de aandacht voor de competitiehervatting met de thuiswedstrijd tegen NEC op 21 maart geheel ondergesneeuwd raakte. Het duel in het Zuiderpark vond plaats drie dagen na de zogenaamde 'Nacht van Vink'. De nacht, waarop het voorgenomen samengaan van ADO en Holland Sport op het Haagse stadhuis aan de Burgemeester de Monchyplein beklonken moest worden. Over vele zaken was overeenstemming: Zuiderpark zou de thuisbasis van de fusieclub worden, de kleuren zouden rood (broek), groen (shirt) en

geel (kousen) worden, de financiële voorwaarden waren op hoofdlijnen geregeld, alleen de naam bleek het struikelblok. Met FC Den Haag kon Holland Sport leven, maar ADO wilde haar naam in de nieuwe club

De persconferentie tijdens 'De Nacht van Vink' op het Haagse stadhuis aan het Burgemeester de Monchyplein.

terugvinden. Die boodschap had de Verenigingsraad, het hoogste gezagsorgaan van ADO haar bestuur meegegeven.
De mislukte missie gaf een heleboel emotionele heisa. Dat was via spandoeken bij ADO-NEC zicht- en hoorbaar. 'Ho,ho,ho, geen andere naam dan ADO' was te lezen en te horen. En uiteraard dacht de aanhang van Holland Sport er anders over. Trouwens, Houtrust onbeheerd achterlaten, deed ook pijn. Voortaan naar het Zuiderpark voor een tweewekelijks potje profvoetbal was voor de meesten van hen 'no way'. Enfin, tussen de emotionele taferelen door speelde ADO zich naar de overwinning van 3-1 op NEC. Harald Berg bevestigde

Harald Berg scoort tegen NEC.

Samengaan of niet, ADO moest en zou in de naam voorkomen.

zijn topvorm met twee treffers, René Pas was de andere roodgroene schutter. Zonder slag of stoot kwam de zege niet tot stand. Er moest eerst een achterstand worden weggewerkt. Na een half uur zette Theo de Jong de Nijmeegse gasten op 0-1 via het been van Aad Mansveld.

Een week later, 28 maart, toog ADO naar Maastricht. Het werd een minuscule overwinning van 0-1 in De Geusselt. Lex Schoenmaker was via een benutte strafschop weer eens matchwinner. Een door MVV bij scheidsrechter Lau van Ravens fel aangevochten strafschop, omdat Co Prins de bal op onschuldige wijze tegen de hand had gekregen. Overigens verdiende het weliswaar tam spelende ADO wel vanwege het betere spelinzicht. Bovendien ontpopte doelman Ton Thie zich tot uitblinker van de ontmoeting door alert uit te lopen bij dreigend gevaar van Willy Brokamp. Eenmaal had Thie de hulp van Aad Mansveld nodig op de doellijn.
De toch mindere vorm van de ploeg van trainer Vaclav Jezek had tot gevolg, dat bondscoach Frantisek Fadhronc geen ADO'ers opriep voor de voorlopige selectie van Oranje, dat in het kader van de EK-kwalificatie op bezoek moest bij Joegoslavië. Wel ontving Simon van Vliet een invitatie uit Zeist voor Jong Oranje.

PROGRAMMA EN UITSLAGEN

PROGRAMMA

ADO Den Haag 1

4 april 2021:	ADO Den Haag-FC Utrecht
9 april 2021:	Vitesse-ADO Den Haag
25 april 2021:	ADO Den Haag-Fortuna Sittard
2 mei 2021:	ADO Den Haag-Feyenoord
9 mei 2021:	PEC Zwolle-ADO Den Haag
13 mei 2021:	ADO Den Haag-Willem II
16 mei 2021:	FC Twente-ADO Den Haag

ADO Den Haag Vrouwen

28 maart 2021:	Ajax-ADO Den Haag
2 april 2021:	ADO Den Haag-Excelsior
17 april 2021:	FC Twente-ADO Den Haag

UITSLAGEN

ADO Den Haag 1

6 maart 2021:	Heerenveen-ADO Den Haag	3-0
13 maart 2021:	ADO Den Haag-Heracles	1-2
21 maart 2021:	Ajax-ADO Den Haag	5-0

ADO Den Haag Vrouwen

5 maart 2021:	ADO Den Haag-FC Twente	0-0
9 maart 2021:	Heerenveen-ADO Den Haag	3-3 (inhaalwedstrijd)
12 maart 2021:	vv Alkmaar-ADO Den Haag	1-4
21 maart 2021:	ADO Den Haag-PSV	1-1

ZWART-WITTE HISTORIE IN KLEUR

Nog eenmaal een klein eerbetoon aan Ton Thie. Op 30 augustus 1970, ADO's tweede wedstrijd in het beste seizoen in de Eredivisie, stak de doelman in blakende vorm tijdens de derby tegen Holland Sport op Houtrust, hoewel hij tweemaal moest vissen. Op de foto lijkt hij de assistentie van Simon van Vliet even niet nodig te hebben. En Jacques Roggeveen loerde toen tevergeefs op een kans. Raymond Arkesteijn kleurde het tafereel prachtig in. Het bloedstollende duel eindigde in 2-3.